

प्रिंट & कार्ट

तुमचा लोगो लगेच प्रिंट करा आणि पोहोचवा प्रत्येका पर्यंत!

MO - 8329291031

लातूर वर्ष ४ थे अंक १६९ वा बुधवार दि. १८ डिसेंबर २०२४ पृष्ठे ४ स्वागत मूल्य २ रु.

दोन्ही उपमुख्यमंत्री अधिवेशनातून गायब!

नागपूर : हिवाळी अधिवेशनाच्या पूर्वसंध्येला मंत्रिमंडळाचा विस्तार करून महायुती सरकारने येत्या दोन दिवसांत खाते वाटप जाहीर करण्यात येणार असल्याची घोषणा केली होती. मात्र अद्यापही खाते वाटपाचे काहीच ठरल्याचे दिसत नाही. मंत्रिमंडळात समावेश नसल्याने अनेक ज्येष्ठ नेते व आमदार नाराज आहेत. यातच एकनाथ शिंदे आणि अजित पवार या दोन्ही उपमुख्यमंत्र्यांनी हिवाळी अधिवेशनाला दांडी मारली आहे.

मंत्रिमंडळाचा विस्तार आणि खातेवाटपावरून नाराजी असल्याने दोन्ही उपमुख्यमंत्री तातडीने दिल्लीला गेले असल्याची चर्चा नागपुरात आहे. मंत्रिमंडळाच्या विस्तारानंतर एकनाथ शिंदे यांनी आमही कोणीच नाराज नाही, सर्वकाही सुरळीत सुरू असल्याचा दावा केला होता. ज्या प्रमाणे मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी मला अडीच वर्षे साथ दिली त्याच प्रमाणे आपणही त्यांच्यासोबत भक्काम उभे राहणार असल्याचेही जाहीर केले होते.

अजित पवार यांनी आपल्या नेत्यांची नाराजी दूर करण्यासाठी अडीच-अडीच वर्षांचा फॉर्म्युला जाहीर केला. देवेंद्र फडणवीस यांनी मंत्र्यांच्या कामांचे ऑडिट करून फेरबदल केला जाईल, असे सांगितले. हे सर्व सोपस्कार पाडल्यानंतरही कोणाचीच नाराजी दूर झाल्याचे दिसत नाही, उलट वाढत चालली आहे. नाराज असलेले छान

भुजबळ अधिवेशनाला हजेरी लावून निघून गेले. मुनगांटीवार दोन दिवसांपासून अधिवेशनात फिरकले नाही. तानाजी सावंतही रुसले आहेत. भंडाराचे आमदार नरेंद्र भोंडेकर यांनी शिवसेनेच्या उपनेतेपद आणि विदर्भाचे समन्वयक पदाचा राजीनामा दिला आहे. अधिवेशनात उत्तर घायला संबंधित खात्याचे मंत्री नसताना आज दोन्ही उपमुख्यमंत्री कामकाजात उपस्थित नव्हते. मुख्यमंत्री देवेंद्र फडणवीस यांनी एकट्याने विरोधकांचा हल्ला परतवला.

फडणवीस हे सुमारे तासभर विधानसभेत बसून होते. त्यामुळे दोन्ही उपमुख्यमंत्री गेले कुठे, याचीच चर्चा सध्या रंगली आहे. अजित पवार आणि शिवसेनेच्या अनेक कार्यकर्त्यांनी ते दिल्लीला गेले असल्याचे सांगितले. खातेवाटपावरून ते नाराज आहेत. ते या संदर्भात पंतप्रधान नरेंद्र मोदी आणि केंद्रीय गृहमंत्री अमित शहा यांची भेट घेणार असल्याचे समजते. त्यानंतरच खातेवाटप जाहीर केले जाईल, असे सांगण्यात येत आहे.

भास्कर जाधव-विखे पाटील यांच्यात विधानसभेत खडाजंगी

नागपूर : वृत्तसंस्था राज्यपालांच्या अभिभाषणावरिल चर्चेवेळी विधानसभेत विरोधक आणि सत्ताधारी यांच्यात चांगलीच खडाजंगी झाली. शिवसेना ठाकरे गटाचे आमदार भास्कर जाधव यांनी थेट राज्यपालांनाच लक्ष्य करत काही प्रश्न उपस्थित केले. त्यांच्या बोलण्यावर भाजप आमदार अतुल भातखळकर यांनी आक्षेप घेतला.

भास्कर जाधव यांनी राज्यपालांवर हेल्बरोप केले आहेत. त्यामुळे त्यांचे म्हणणे कामकाजातून काढून टाकावे असे भातखळकर म्हणाले. त्याच वेळी मंत्री राधाकृष्ण विखे पाटील यांनी हस्तक्षेप करत विरोधक पराभवामुळे वैफल्यग्रस्त झाले आहेत. त्यामुळे ते अशी वक्तव्य करत आहेत असे म्हटले. त्यानंतर जाधव आणि विखे यांच्यात शाब्दीक युद्ध रंगले. शेवटी तालिका अध्यक्षाना यात हस्तक्षेप केला. भास्कर जाधव यांनी भाषणाच्या सुरुवातीपासून

आपला रोख राज्यपालांवर ठेवला होता. राज्यपालांच्या अभिभाषणात राज्यपाल हे जवळपास ६० वेळा माझं सरकार, माझं सरकार असं बोलले. पण हे तुमचं सरकार कसं झालं असा प्रश्न जाधव यांनी उपस्थित

केला. नव्या सरकार स्थापनेवेळी राज्यपालांनी स्वतःहून मोठ्या पक्षाला सरकार स्थापनेसाठी का निमंत्रित केलं नाही असा प्रश्नही त्यांनी केला. शिवाय शपथविधीची अधिसूचनाही काढली गेली नव्हती, असं ते म्हणाले. त्यामुळे राज्यपालांना गृहीत धरलं गेलं होतं का? अशी विचारणाही त्यांनी केली.

दरम्यान, मंत्री राधाकृष्ण विखे पाटील हे तालिका अध्यक्षांच्या मदतीला धावून आले. भास्कर जाधव हे जेष्ठ सदस्य आहेत. त्यांच्याकडून अशा पद्धतीची भाषा वापरणे योग्य नाही. त्यांचा जो काही पराभव झाला आहे, त्यामुळे विरोधक वैफल्यग्रस्त झाले आहेत. त्यामुळे ते अशा पद्धतीचे वक्तव्य करत आहेत. यावर अध्यक्षांनीही आपण त्यांचे वक्तव्य तपासून योग्य तो निर्णय घेऊ असे सांगितले. पण अध्यक्षांनी एकदा निर्णय दिला तर त्यावर चर्चा होत नाही. त्यामुळे त्यांचे वक्तव्य काढून टाकण्यात यावे असे राधाकृष्ण विखे पाटील म्हणाले.

लातूरसह राज्यातील कोलमडलेली स्वस्त धान्य यंत्रणा सुरळीत करा मा. आमदार धिरज देशमुख यांची राज्य सरकारकडे मागणी : ई-पाँस मशीनच्या सर्व्हरमध्ये १५ दिवसांपासून तांत्रिक बिघाड

लातूर / प्रतिनिधी :- लातूर ग्रामीण सह लातूर जिल्ह्यातील आणि राज्यातील अनेक भागात स्वस्त धान्य दुकानातील ई-पाँस मशीनच्या सर्व्हरमध्ये तांत्रिक बिघाड झाल्याने धान्य वितरण व्यवस्था पूर्णतः कोलमडली आहे. त्यामुळे राज्य शासनाने तातडीने या प्रश्नात लक्ष घालून धान्य वितरण यंत्रणा सुरळीत करावी, अशी मागणी मा. आमदार, महाराष्ट्र प्रदेश काँग्रेसचे सरचिटणीस श्री. धिरज विलासराव देशमुख यांनी केली.

येत्या महिनाभरापासून स्वस्त धान्य दुकानातील ई-पाँस मशीनच्या सर्व्हरमध्ये तांत्रिक बिघाड झालेला आहे. त्यामुळे धान्य असूनही त्याचे वितरण करता येत नाही, सरचिटणीस श्री धिरज विलासराव देशमुख यांनी पत्राद्वारे मुख्यमंत्री, उपमुख्यमंत्री यांचे या विषयाकडे लक्ष वेधले. लातूर ग्रामीण मधील रेणापूर, लातूर,

अशी स्थिती निर्माण झाली आहे. याचा प्रचंड मनस्ताप लातूर जिल्ह्यातील सर्व सामान्य नागरिकांना सहन करावा लागत आहे. याबाबत लातूर ग्रामीण मधून सर्व सामान्यांच्या वारंवार तक्रारी येत आहेत. या पार्श्वभूमीवर मा. आमदार, काँग्रेसचे सरचिटणीस श्री धिरज विलासराव देशमुख यांनी पत्राद्वारे मुख्यमंत्री, उपमुख्यमंत्री यांचे या विषयाकडे लक्ष वेधले. लातूर ग्रामीण मधील रेणापूर, लातूर,

औसा तालुक्यातील गावातून स्वस्त धान्य दुकानातील ई-पाँस मशीनच्या सर्व्हरमध्ये तांत्रिक बिघाड असल्याच्या तक्रारी येत आहेत. लातूर जिल्ह्यात आणि राज्यात गेल्या दोन - तीन आठवड्यांपासून स्वस्त धान्य दुकानातील ई-पाँस मशीनच्या सर्व्हरमध्ये तांत्रिक बिघाड झाला असल्याने धान्य वितरण ठप्प असल्याचे स्पष्टीकरण येथील शासकीय अधिकारी देत आहेत. त्यामुळे राज्यातील असंख्य नागरिक स्वस्त आणि मोफत धान्याच्या प्रतीक्षेत असल्याने दिसत आहे. राज्य शासनाने तातडीने या प्रकरणात लक्ष घालून लातूर ग्रामीण आणि राज्यातील सर्व ठिकाणी धान्य वितरण यंत्रणा सुरळीत करून सामान्यांच्या दिलासा द्यावा अशी मागणी मा. आमदार, काँग्रेसचे सरचिटणीस धिरज विलासराव देशमुख यांनी राज्य सरकारकडे केली.

घाटनांदूर येथे रेल्वे गाड्या थांबवा खा.बजरंग सोनवणेनी दिले रेल्वे बोर्ड अध्यक्षांना निवेदन

घाटनांदूर येथे रेल्वे स्थानकावर या गाड्या थांबविण्याची मागणी घाटनांदूर रेल्वे स्थानक येथे औरंगाबाद-गुंटूर ट्रेन क्र. १७२५४, गुंटूर - औरंगाबाद ट्रेन क्र. १७२५३, बंगलोर - नांदेड ट्रेन क्र. १६५९३, नांदेड - बंगलोर ट्रेन क्र. १६५९४, नांदेड - पनवेल ट्रेन क्र. १७६९४, पनवेल - नांदेड ट्रेन क्र. १७६९३ या रेल्वे थांबविण्यात याव्यात अशी मागणी खा.बजरंग सोनवणे यांनी केली.

केज/प्रतिनिधी जिल्ह्यातील घाटनांदूर रेल्वे स्थानक, सामान्य प्रवाशी आणि मालवाहतूक करण्यासाठी महत्वाचे स्थानक आहे. परंतु या रेल्वे स्थानकावर गेल्या काही दिवसांपासून रेल्वे गाड्या थांबविणे बंद झाले आहे. परिणामी घाटनांदूर भागातील नागरिकांना रेल्वे स्थानक असताना देखील फायदा होत नाही. त्यामुळे घाटनांदूर मार्गावरून धावणाऱ्या रेल्वे थांबविण्यात याव्यात, आशा मागणीचे निवेदन खा.बजरंग सोनवणे यांनी रेल्वे बोर्डाचे केंद्रीय अध्यक्ष सतीश कुमार, रेल्वेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी यांना दिली येथे भेट घेऊन सोमवार दिनांक १६ रोजी दिले आहे. त्यामुळे घाटनांदूर परिसरातील जनतेची अडचण दूर होणार आहे.

घाटनांदूर येथे थांबत होत्या. परंतु नंतर थांबणे थांबवले गेले. घाटनांदूर आणि त्या परिसरातील नागरिकांसाठी असुविधाजनक आहे. त्यामुळे या ठिकाणी रेल्वे गाड्या थांबविण्याच्या सूचना देण्यात याव्यात, अशी मागणी खा.बजरंग सोनवणे यांनी केंद्रीय रेल्वे बोर्डाकडे केली.

आंतरराज्य टोळीतील अट्टल आरोपीताकडून ३० तोळे वजनाचे ०९ लाख रुपयाचे सोन्याचे दागिने हस्तगत.

स्थानिक गुन्हे शाखेची धाडशी कारवाई..

लातूर :- आंतरराज्य टोळीतील अट्टल आरोपीताकडून ३० तोळे वजनाचे ०९ लाख रुपयाचे सोन्याचे दागिने हस्तगत. याबाबत थोडक्यात माहिती अशी की, पोलीस ठाणे एमआयडीसी हद्दीमधून एका साखरपुड्याच्या कार्यक्रमात मधून काही अज्ञात आरोपींनी नजर चुकवून दागिन्याने भरलेली बॅग चोरून नेली होती. त्यावरून पोलीस ठाणे एमआयडीसी येथे अज्ञात आरोपी विरुद्ध चोरीचा गुन्हा दाखल करण्यात आला होता. पोलीस अधीक्षक श्री. सोमय मुंडे यांनी सदरचा चोरीचा गुन्हा उघडकीस आणण्याकरिता आदेशित केले होते. त्या अनुषंगाने पोलीस अधीक्षक सोमय मुंडे, अपर पोलीस अधीक्षक डॉ.अजय देवरे, यांचे मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक संजीवन मिरकले यांचे नेतृत्वात पोलीस अधिकारी/अमलदारांचे विशेष पथक तयार करण्यात आले होते. सदर पथकामार्फत जिल्ह्यातील व जिल्हाबाहेरील तसेच परराज्यातील विविध गुन्हेगारांची माहिती एकत्र करून त्याचे विश्लेषण करण्यात येत होते.

सदर आरोपीचा शोध घेण्यासाठी पथक रात्र-दिवस परिश्रम घेत होते. तसेच गोपनीय बातमीदार नेमून त्यांच्याकडून माहिती घेण्यात येत होती. दरम्यान ०८/१२/२०२४ विशेष पोलीस पथकाला गोपनीय माहिती मिळाली की, सदर कार्यक्रमांमध्ये दागिने चोरणारे आरोपी हे मध्यप्रदेश मधील राजगड जिल्ह्यातील बोडा गावातील आहेत. गोपनीय व तांत्रिक माहितीच्या आधारे सदर माहितीची शहनिशा करून करून सदरची माहिती खरी असल्याचे निष्पन्न झाले. त्यावरून वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनात व सूचनेनुसार स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस अधिकारी

व आमलदारांचे एक पथक मध्यप्रदेशात रवाना करण्यात आले. सदर पथकाने लातूर पासून दोन हजार किलोमीटर दूर जाऊन मध्यप्रदेश मध्ये तब्बल आठ दिवस अहोरात्र तपास करून नमूद गुन्हातील आरोपींचा शोध घेतला तसेच त्यांनी चोरलेल्या मुद्देमाला बाबत अचूक व सखोल माहिती मिळवली त्या आधारे नमूद आरोपी नामे सोनू गोकुळप्रसाद सिसोदिया, वय अंदाजे २० वर्ष, राहणार हुलखेडी, तालुका पाचोर, जिल्हा राजगड, राज्य मध्य प्रदेश, मेहलाब नथूरसिंग सिसोदिया, वय अंदाजे २५ वर्ष, राहणार कडिया, तालुका पाचोर जिल्हा राजगड मध्यप्रदेश, कालू बनवारी सिसोदिया, अंदाजे वय २० वर्ष, राहणार कडिया तालुका पाचोरा जिल्हा राजगड जिल्हा मध्यप्रदेश. अशांनी मिळून लातूर येथील छत्रपती

चौकामधील एका हॉटेलमधील हॉलमध्ये साखरपुड्याच्या कार्यक्रमा मधून ३० तोळे सोन्याची बॅग चोरून ती एका महिला नातेवाईकाकडे लपवून ठेवल्याचे समजले. त्यावरून सदर पथकाने अतिशय कुशलतेने तपास करून नमूद महीलेकडून आरोपींनी चोरलेले ३० तोळ्याचे दागिने किंमत नऊ लाख रुपये जप्त केली आहे. लातूर येथील पोलीस पथक गावामध्ये दाखल झाल्याची माहिती मिळताच नमूद आरोपी फरार झाले असून त्यांचा शोध सुरू आहे. तसेच गुन्हातील जप्त मुद्देमाल पुढील कार्यवाही करिता पोलीस ठाणे एमआयडीसी यांचे ताब्यात देण्यात आले आहे. गुन्हाचा पुढील तपास पोलीस ठाणे एमआयडीसीचे पोलीस उपनिरीक्षक राजपूत हे करीत आहेत. सदरची कारवाई वरिष्ठांचे मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे पोलीस निरीक्षक संजीवन मिरकले, यांच्या मार्गदर्शनात स्थानिक गुन्हे शाखेचे सहाय्यक पोलीस निरीक्षक, विश्वंभर पळेवाड, पोलीस अमलदार राहुल सोनकांबळे, खुर्रम काझी, युवराज गिरी, मुन्ना मदन, विकास नळेगावकर, राजेश कंचे, मोहन सुरवसे, सायबर सेल चे पोलीस उपनिरीक्षक हीना शेख, पोलीस अमलदार संतोष देवडे, गणेश साठे, शैलेश सुळे यांनी केली आहे.

सावरगाव तांडा येथे इसमाचा खून

किनवट/शेख शौकत :-दगडाने ठेवून एका इसमाचा अज्ञात आरोपींनी खून केल्याची घटना सावरगाव तांडा दि. १६ रोजी सकाळी उघडकीस आली आहे. या प्रकरणातील आरोपींचा शोध पोलिसांनी सुरू केला आहे. तालुक्यातील सावरगाव तांडा येथील सखाराम मारोती गायकवाड वय ४० यांचा गावाच्या जवळ असलेल्या मोकळ्या जागेत दि. १५ डिसेंबर रोजी रात्री अज्ञात आरोपींनी दगडाने ठेवून खून केला. ही घटना दुसऱ्या दिवशी दि. १६ डिसेंबर रोजी सकाळी उघडकीस आली. तेव्हा गावात एकच खळबळ उडाली. इस्लापूर पोलिस स्टेशनला माहिती समजताच किनवटचे उप-विभागीय पोलिस अधिकारी मळघने व स. पोलिस निरीक्षक उमेश भोसले यांनी घटनास्थळी भेट दिली. यावेळी त्यांनी घटनेची माहिती घेतली. या प्रकरणी गुन्हा दाखल करण्याची प्रक्रिया इस्लापूर पोलिस स्टेशनमध्ये सुरू होती. या इसमाचा खून कोणी केला, कोणत्या कारणामुळे करण्यात आला. याचा शोध पोलिस घेत आहेत. या घटनेमुळे सावरगाव तांडा व परिसरातील गावांमध्ये खळबळ उडाली आहे.

संपादकीय....

निवृत्तीवेतन ; एक आधार

१७ डिसेंबर हा दिवस दरवर्षी विविध सेवानिवृत्त संघटना 'पेंशनर्स डे' म्हणून साजरा करतात. त्यानिमित्ताने सेवानिवृत्त ज्येष्ठ नागरिकांच्या समस्यांचा घेतलेला एक आढावा.

निवृत्तीवेतन हा शासकीय कर्मचार्यांना निवृत्तीनंतर मिळालेला जणू आधार आहे असे म्हणणे उचित ठरेल. केंद्र, राज्य सेवा आणि सार्वजनिक क्षेत्रातील उपक्रमांच्या सर्व पेंशनधारकांसाठी १७ डिसेंबर हा दिवस महत्त्वाचा आहे. सर्वोच्च न्यायालयात १७ डिसेंबर १९८३ रोजी सुनावणी करताना सरन्यायाधीशांनी ठामपणे सांगितले की, पेंशन हे सरकारी बक्षीस नसून तो सर्व कर्मचार्यांचा हक्क आहे. निवृत्तीच्या तारखेच्या आधारावर निवृत्तीवेतनाचे फायदे वाढवण्यात कोणताही भेदभाव केला जाऊ शकत नाही. पेंशनधारकांचे अधीक्षण पत्र म्हणूनही हा निर्णय मानला जातो. यामुळे १७ डिसेंबर हा दिवस १९८३ पासून 'पेंशनर्स डे' म्हणून साजरा केला जातो.

आपल्या देशाच्या लोकसंख्येच्या एकूण १२ टक्के निवृत्तीवेतनधारक आज निवृत्तीवेतन घेत आहेत. एकंदर निवृत्तीवेतनाचे नियत वयोमान निवृत्तीवेतन, पूर्ण सेवा निवृत्तीवेतन, रुग्णता निवृत्तीवेतन, भरपाई निवृत्तीवेतन, रजा निवृत्तीवेतन, अनुकंपा निवृत्तीवेतन, कुटुंब निवृत्तीवेतन, असाधारण निवृत्तीवेतन असे प्रकार असून या व्यतिरिक्त केंद्र व राज्य सरकारची श्रावणबाळ राष्ट्रीय वृद्धापकाळ निवृत्तीवेतन योजना व संजय गांधी निराधार निवृत्तीवेतन योजना याद्वारे दरमहा निवृत्तीवेतन देण्याची तरतूद शासनामार्फत केली जाते. याचप्रमाणे इतर खासगी कंपन्याही आपल्या कर्मचार्यांना दरमहा निवृत्तीवेतन देतात.

मध्यंतरी महाराष्ट्र शासनाने स्वातंत्र्यसैनिकांच्या व स्वातंत्र्यसैनिक कुटुंब निवृत्तीवेतनात स्वातंत्र्याच्या अमृतमहोत्सवी वर्षानिमित्त वाढ करून भारतीय स्वातंत्र्य संग्रामात योगदान दिलेल्या व्यक्तींचा एकप्रकारे सन्मान केला. आज अनेक घरात किमान २ ते ३ निवृत्तीवेतनधारक किंवा १-२ कुटुंबनिवृत्तीवेतन धारक आहेत. समजा, एका घरात पती-पत्नी हे दोघेही निवृत्तीवेतन धारक आहेत. त्यांच्यापैकी पत्नीचे निधन झाले तर त्या पतीला त्यांच्या स्वतःच्या निवृत्तीवेतनासह पत्नीचे अर्धे निवृत्तीवेतन मिळते. किंवा जर पती निधन पावला तर पत्नीला पतीचे अर्धे निवृत्तीवेतन व स्वतःचे पूर्ण वेतन मिळते. तसेच रेल्वे व डिफेंसच्या निवृत्तीवेतन धारकांना पती-पत्नी व त्यांच्यानंतर विधवा, घटस्फोटित मुलगी यांना निवृत्तीवेतन मिळते.

खासदार, आमदार व मंत्री यांना त्यांचा कार्यकाळ संपल्यावर निवृत्तीवेतन चालू होते. याची खरंच आवश्यकता आहे का? तसेच त्यांना निवृत्तीवेतनाच्या वार्षिक उत्पन्नात आयकरात सवलत दिली जाते व इतर निवृत्तीवेतन धारकांना आयकरात निवृत्तीवेतनात सवलत दिली जात नाही.हा एक प्रकारे निवृत्तीवेतन धारकांवर झालेला अन्याय आहे. तसेच भारततरल पुरस्कृताने सन्मानित केलेल्या व्यक्तीला ५० हजार रुपये मासिक पेंशन देण्याची तरतूद केंद्र शासनाने केली आहे व त्या व्यक्तीच्या पश्चात पत्नीला अर्धे पेंशन दिले जाते. ही पेंशन देणे खरंच गरजेचे आहे का? अशाने सरकारी तिजोरीवर भार पडत नाही का? मध्यंतरी महाराष्ट्र शासनाने जुन्या पेंशनऐवजी नवीन पेंशन योजनेची अंमलबजावणी करण्यासाठी अधिवेशनात चर्चा केली, पण तो प्रश्न अजूनही भिजत पडला आहे.

वास्तविक आयुष्यातील ३०-३५ वर्षे नोकरी करून नव्या पेंशन योजनेप्रमाणे कमी पेंशन मिळणार असेल तर त्या पेंशनचा उपयोग काय? १० ऑक्टोबर २०२४ रोजी महाराष्ट्र राज्याचा शासन निर्णय प्रसिद्ध झाला असून, हा निर्णय ८० वर्षांवरील ज्येष्ठ नागरिक निवृत्तीवेतन धारकांना मनस्ताप देणारा आहे. या निर्णयात असे नमूद केले आहे की वयाच्या पुराव्याबाबत ८० वर्षांवरील निवृत्तीवेतन धारकांचे आधारकार्ड व पॅन कार्ड वयाचा पुरावा म्हणून ग्राह्य धरू नये व त्याऐवजी त्या व्यक्तीचा जन्माचा दाखला, शाळा सोडल्याचा दाखला, पासपोर्ट किंवा इतर शासकीय पुरावा किंवा ज्या बँकेत निवृत्तीवेतन जमा होते त्या शाखेच्या व्यवस्थापकाचे जन्मतारीख व वयाबाबतचे पत्र असे पुरावे ग्राह्य धरावे. आता ८० वर्षांवरील काही मोजक्या व्यक्ती सोडल्या तर त्यांच्याकडे जन्माचा व शाळेचा दाखला असणे शक्य नाही. तसेच ज्यांचा जन्म ग्रामीण भागात घरी झाला असेल व त्यांचे शिक्षण कमी असेल तर ते लोक काय करणार? याबाबत पुन्हा एकदा शासनाने विचार करणे गरजेचे आहे.

१० नोव्हेंबर २०१४ पासून केंद्र सरकारच्या आदेशानुसार, सर्व निवृत्तीवेतन धारकांना दरवर्षी जीवन प्रमाणपत्र किंवा हयातीचा दाखला द्यावा लागतो. यासाठी ८० वर्षांवरील ज्येष्ठ नागरिक निवृत्तीवेतन धारकांना ते निवृत्तीवेतन घेत असलेल्या बँकेत बायोमेट्रिक्स पद्धतीने हयातीचा दाखला द्यावा लागतो. यात काही जणांच्या अंगठ्याचे ठसे बरोबर न उमटल्याने त्यांचा हयातीचा दाखला जमा होत नाही. तसेच डिफेंसच्या निवृत्तीवेतन धारकांच्यासाठी स्पर्श या वेबपोर्टलवर त्यांना हयातीचा दाखला जमा करावा लागतो. अनेकदा ते पोर्टल बंद होते किंवा नेटमुळे स्तो चालते. त्यामुळे त्यातील काही निवृत्तीवेतन धारक त्यांचा हयातीचा दाखला जमा करू शकत नाही.

याबाबत त्यांनी दुसरा पर्याय म्हणून जीवन प्रमाण पत्राचे फॉर्म उपलब्ध करावे जेणेकरून ज्यांचे स्पर्श पोर्टलद्वारे किंवा बायोमेट्रिक्सद्वारे जीवनप्रमाणपत्र जमा होत नाही त्यांना ते सोयीचे जाईल. निवृत्तीवेतन अंशराशीकरणाचे पुनर्स्थापना कालावधी १५ वर्षे ऐवजी १२ वर्षे करण्यासाठी अनेक सेवानिवृत्त संघटना आग्रही असून, त्यांचा शासनाशी पत्रव्यवहार सुरू आहे. पण अद्याप हा प्रश्न सरकारने प्रलंबित ठेवला आहे.

निवृत्तीवेतन धारकांच्या काही प्रमुख मागण्या- १. केंद्रीय निवृत्तीवेतनाप्रमाणे दरमहा रु. १०००/- वैधकीय भत्ता मिळावा. २. ईपीएफओच्या निवृत्त कर्मचार्यांना किमान रु. ७५००/- निवृत्तीवेतन मिळावे. ३. जुनी पेंशन योजना अमलात आणावी. ४. पेंशन अदालत किमान वर्षातून २ वेळा घ्यावी. ५. बँकेत किंवा पोस्टात निवृत्तीवेतन धारकांसाठी स्वतंत्र काउंटर असावा.

तबला या वाद्यसंगीतातील महत्त्वाच्या वाद्याला जगभरात प्रसिद्धी, लोकप्रियता आणि सन्मान मिळवून देण्याचे अद्वितीय कार्य करणार्या उस्ताद झाकीर हुसेन यांचे निधन झालं. नियतीने एक महान तबलावादक आपल्यातून हिरावून नेला.

वाद्यसंगीतातील तबला या वाद्याला वैश्विक पटलावर लोकप्रियता, सन्मान, प्रसिद्धी मिळवून देण्याचे अद्वितीय कार्य करणार्या उस्ताद झाकीर हुसेन यांच्या जाण्याचे वृत्त दुर्दैवाने खरं ठरलं आणि नियतीने एक महान तबलावादक आपल्यापासून हिरावून नेला. सत्तरीनंतरच्या काळात संगीतक्षेत्रात, कलाक्षेत्रात, क्रीडा क्षेत्रात अशी काही व्यक्तिमत्त्व पाहण्याला मिळाली जी त्या क्षेत्राला समानार्थी शब्द बनून गेली. उदाहरणार्थ, त्या काळात क्रिकेट म्हातंलं की गावसकर-कपिल देव असे समीकरण होतं. तशाच प्रकारे संगीत ऐकणार्यांमध्ये, तबलाप्रेमींमध्ये किंवा अगदी सर्वसामान्य माणसांमध्ये तबला या वाद्याला समानार्थी शब्द हा उस्ताद झाकीर हुसेन हा झाला. त्यांनी तबला या वाद्याला केवळ ओळख मिळवून दिली नाही तर त्याच्या नादातली, तालातली जादूही अनुभवण्यास दिली. सामान्य माणसापर्यंत एखादं वाद्य कसं पोहोचतं याचं हे अद्वितीय उदाहरण म्हणवं लागेल. तबला हे साधीच वाद्य न राहता त्याला स्टेजवरील मधली जागा मिळणं हे सौभाग्य त्यांच्यामुळे लाभलं.

भारतामध्ये तबलावादकाला ग्लॅमर मिळण्याची प्रक्रियाच मुळी उस्ताद झाकीर हुसेन यांच्यापासून सुरू झाली आणि ही खूप महत्त्वाची बाब आहे, असं मला वाटतं. झाकीरभाईंना तबलावादनाचे संस्कार कुटुंबातूनच झाले. वयाच्या अवघ्या तिसराय वर्षी उस्ताद अल्लारखा खान यांच्याकडून ते पखवाज वाजवायला शिकले. वयाच्या ११ व्या वर्षी त्यांनी अमेरिकेत पहिला कॉन्सर्ट केला होता. अमेरिकेचे माजी राष्ट्राध्यक्ष बराक ओबामा यांनी ऑल-स्टार जागतिक मैत्रीलात भाग घेण्यासाठी व्हाइट हाउसमध्ये आमंत्रित केलेले ते पहिले भारतीय संगीतकार होते.

उस्तादजांचं आणखी एक महत्त्वाचं योगदान म्हणजे, आंतरराष्ट्रीय स्तरावर तबला हा केवळ शास्त्रीय संगीतामधलं किंवा सिनेसंगीतामधलं एक वाद्य म्हणून पाहिला जात होता. पण एका इंटरनॅशनल कोलंबेरेशनमध्ये तबला हे वाद्य आणि तबला व ड्रम्स यांसारखी इतर वाद्यं एकत्र वाजणं आणि त्याला ग्रॅमीसारखे नामांकित अवॉर्डस् मिळणं यातून जगभरात तबल्याचा नाद प्रस्थापित होणं, त्याला वैश्विक दर्जा मिळणं हे उस्तादजांमुळे शक्य होऊ शकलं. सातासमुद्रापार जगभरातल्या लोकांच्या कानात तबल्याचा ध्वनी प्रस्थापित करण्यामध्ये उस्तादजांचा सगळ्यात महत्त्वाचा वाटा आहे. अन्यथा, आंतरराष्ट्रीय पातळीवर तबला हा केवळ क्लासिकल म्युझिकमधलं

वाद्य म्हणूनच ओळखला गेला असता. पण आज तशी स्थिती नाहीये. परदेशी संगीतांमध्येही तबल्याचा वापर केला जातो आणि विदेशातील अनेक जण तबला तन्मयतेने शिकतातना, वाजवतातना आणि ऐकतातना दिसतात. जसं पंडित रविशंकर यांनी सतारवादनाला वैश्विक ओळख मिळवून दिली तशाच प्रकारे झाकीरभाईंनी तबल्याला ओळख, प्रतिष्ठा मिळवून दिली.

माझ्या मते, शिव हरी यांनी ज्याप्रमाणे चित्रपट संगीताच्या क्षेत्रात आपला ठसा उमटवला तशाच प्रकारे झाकीरभाईंनीही पूर्णपणे संगीत दिग्दर्शनाच्या क्षेत्रावर झेकस केला असता तर ते संगीतकार म्हणूनही तितकेच लोकप्रियतेच्या शिखरावर पोहोचले असते. पण त्यांनी प्रामुख्याने वाद्यसंगीत, प्युजुन याकडे अधिक लक्ष दिलं. त्याऐवजी शब्दप्रधान संगीताकडं लक्ष दिलं असतं तर ते उत्कृष्ट शब्दप्रधान गीतांच्या चालीही करू शकले असते. कारण उस्तादजांच्या संपूर्ण कुटुंबालाच काव्य, रचना, उपशास्त्रीय संगीताची उत्तम जाण होती. सर्वात महत्त्वाचं म्हणजे, कलाकारांनं कसं गावावं, कसं वावरावं आणि रंगमंचावरून कसं बोलावं याचा आदर्श झाकीरभाईंनी घालून दिला आणि मला वाटतं तो प्रत्येक कलाकारासाठी त्यांच्या पश्चातही खूप मोठी शिकवण म्हणून पाहिला गेला पाहिजे. मैत्रिणींमध्ये किंवा कार्यक्रमांमध्ये केवळ गायक अथवा संगीतकाराचा परझॉर्मन्स उत्तम असणं पुरेसं नाही. परझॉर्मन्स व्यतिरिक्त कलाकार जे

बोलतो, सहकालाकारांशी, इंजिनिअरशी, संयोजकांशी संवाद साधतो तो कसा असायला हवा याबाबत उस्ताद झाकीरहुसेन यांचे व्हिडिओ सर्वासाठी मार्गदर्शक असतील. कारण, झाकीरभाई आणि त्यांचे वडील ज्यावेळी एकत्रित परझॉर्मन्स करायचे, त्यावेळी ते ज्या अदबीनं बसायचे इथपासून ते मी माझ्या गुरुवर्यांसोबत वाजवतो आहे याचा उस्तादजांच्या वागण्या-बोलण्यामध्ये दिसणारा जाणीवभाव हा खरोखरीच एक संस्कार असायला.

त्यांच्या कार्यक्रमांमध्ये 'मला तुम्ही ग्लॅमर देऊ नका, मी शिष्य आहे,' असं ते प्रेक्षकांना सांगताना मी ऐकलं आहे अशा प्रकारचे संस्कार नकळतपणानं तुमच्या वागणुकीतून करत असता. ही संस्कारांची पेरणी अनेक वर्षांची तपश्र्यां, साधना आणि कमालीची नम्रता, कृतज्ञता या मूलतः अंगी असणार्या स्वभावगुणांमधून होत असते. अशा व्यक्तिमत्त्वाचं असणं हे सर्वासाठी खूप महत्त्वाचं असतं. किंबहुना अशी माणसं आपल्या डोळ्यासमोरून कधीच हलू नयेत असं वाटत राहतं. त्यामुळेच त्यांना लाइव्ह कार्यक्रमांमध्ये ज्यांना पाहता आलं नाही, त्यांचं खरोखरीच खूप नुकसान झालं असं मला वाटतं. पण त्यांच्या मुलाखती, कार्यक्रमांचे व्हिडिओ यांमधून हे संस्कार सदैव होत राहतील. कला आणि विदुत्तेबरोबरच वागण्याची पद्धतही आहे, असं झार कमी लोकांमध्ये आढळतं. पण अल्लारखासाहेब आणि झाकीरभाई, त्यांचे भाऊ तौझिकजी हे दोघांही या तिन्ही

गुणवैशिष्ट्यांच्या त्रिवेणी संगम होते. यामुळेच जेव्हा झाकीरभाईंच्या निधनाचं वृत्त समोर आलं तेव्हा अगदी शेवटपर्यंत प्रत्येकाच्या मनात येत होतं की ही अझवा असावी. एखाद्याच्या मृत्यूची बातमी अझवा असावी, असं वाटण्यासाठी लोकांमध्ये कासावीस असावी यावरून त्या व्यक्तिमत्त्वाची उंची किती मोठी होते हे लक्षात येतं. सुदैवानं, मी झाकीरभाईंचे अनेक कार्यक्रम प्रत्यक्ष पाहिले आहेत आणि त्यातून मंत्रमुग्ध होण्याची संधीही मला मिळाली. लहान असताना सवाई गंधर्व महोत्सवामध्ये जायचो तेव्हापासून त्यांच्या तबलावादनाचे अवीट ध्वनी माझ्या कानावर पडत आले आहेत. यामध्ये सोलो परझॉर्मन्सही पाहिले आहेत आणि साथही पाहिली आहे. पण साथीच्या वेळी साथ आणि सोलोच्या वेळी सोलो हे झाकीरभाईंना अचूकरित्या जमत होतं. त्यांना शब्दांपासून सगळ्याचीच जाण असल्यामुळे तुमरीला कशी साथ द्यायची, गझलला कशी साथ द्यायची आणि वाद्यसंगीताला कशी साथ द्यायची याची अचूक जाण त्यांना होती. यामुळे त्यांचं वाजवणं कधीच बोजड आणि तांत्रिक वाटलं नाही. अशा या महान तबलावादकाचा लाइव्ह परझॉर्मन्स पाहण्याचा योग आता कधीच येणार नाही, याची सल मनाला सतत राहिल आणि तालाचं हे आवर्तन समेवर येण्यापूर्वी असं का थांबलं, हा प्रश्न बोचत राहिल.

महायुतीची नवी टीम

राज्यातील विधानसभा निवडणुकीचा २३ नोव्हेंबर रोजी निकाल जाहीर झाल्यानंतर सरकार स्थापनेची दीर्घकाळ रेंगाळलेली प्रक्रिया आता बर्बाद अंशी पूर्ण झाली आहे. पहिल्यांदा मुख्यमंत्री पदावरून रंगलेले नाटक बरेच दिवस चालले. तो विषय रडतखडत हाता वेगळा केल्यानंतर मंत्रिपदांसाठी लॉबींग सुरू झाले. काल नामपुरात त्यावरही तोडगा निघाला आणि ३९ जणांचा राज्याच्या मंत्रिमंडळात समावेश करण्यात आला. हे ३९ चेहरे आणि मुख्यमंत्री आणि दोन उपमुख्यमंत्री गृहीत धरता आता राज्य मंत्रिमंडळात केवळ एक मंत्रिपद रिक्त राहिले आहे. ते बहुदा भाजपच्याच

हे खरे, पण ते आपापल्या पक्षात फार काही खळबळ वाजवण्याच्या मनःस्थितीत नाहीत किंबहुना त्यांची तेवढी आता ताकद उरलेली नाही असे स्पष्ट दिसते आहे. मंत्रिपदासाठी तीनही पक्षांमध्ये ज्या स्वरूपाचे लॉबींग झाले होते ते पाहता ज्यांची मंत्रिमंडळात वर्णा लागलेली नाही त्यांच्याकडून भविष्यात काही आगळीक होऊ शकते याचा अंदाज बहुदा तिन्ही पक्षांच्या नेत्यांना आला असावा. म्हणून त्यावर तोडगा म्हणून ही मंत्रिपदे अडीच वर्षासाठीच दिली गेली आहेत, त्यानंतर पुन्हा त्यात फेरबदल होतील असे गाजर इच्छुकांना दाखवले गेले आहे.

त्यामुळे आता पुण्याच्या रखडलेल्या विकासकांमांना गती मिळायला हरकत नसावी. मंत्रिपदांचे वाटप झाले, मात्र अजून खातेवाटप बाकी आहे.

त्यातही अर्थ, पुरे, महसूल आणि नगर विकास या महत्त्वाच्या खात्यांवरील तिन्ही पक्षांची दावेदारी पाहता आता यापुढील काही काळ त्या खात्यातील रस्सीखेचासाठी जाईल. त्यातूनही अनेक रसवे-फुगवे पुढे येतील. प्रत्येक टप्प्यावर झालेले हे नाराजी नाट्य पाहता महायुतीची नवी टीम कितपत एकजिनसीपणाने काम करील याविषयीची साशंकता कायम राहणार आहे. अर्थात, हा सगळा घोळ दूर करून समर्थपणे

वाट्याचे असावे असे वाटते. मंत्रिमंडळामध्ये अशा दोन-तीन जागा रिकाम्या ठेवण्याची पूर्वीपासूनची पद्धत आहे. सगळे मंत्रिमंडळ पूर्ण क्षमतेने भरले, की मा इच्छुकांमध्ये नाराजी उफाळून वर येते. त्यांना गाजर दाखवून शांत ठेवण्यासाठी अशा दोन-चार जागा नेहमीच रिक्त ठेवल्या जातात.

पण या वेळेला मात्र एकच जागा रिकामी ठेवली गेली आहे आणि त्यातही ती महायुतीतील तीन पैकी कुठल्या पक्षाची आहे तेही जाहीर केले गेलेले नाही. त्यामुळे त्या एका जागेवर आपला कधी ना कधी नंबर लागेल असा तिन्ही पक्षातच्या इच्छुकांचा डोळा राहिल व ते शांत राहतील अशी अटकळ यामागे असावी. या ३९ जणांमध्ये ३३ कॅबिनेट दर्जाचे मंत्री आणि सहा राज्यमंत्री आहेत. त्यापैकी निम्म्याहून अधिक नवे चेहरे आहेत. एकूण चार महिलांना मंत्रिमंडळात स्थान देण्यात आले आहे अशा स्वरूपाची ही महायुती सरकारची नवीन टीम आहे. नव्या जुन्यांचा संगम करून एक वेगळा पॅटर्न राबवण्याचा प्रयत्न महायुतीने केला असला, तरी ही रचना फार चमकदार आहे असे म्हणता येत नाही.

वळसे पाटील, मुनगंटीवार आणि भुजबळ अशा ज्येष्ठाना नारळ देण्यात आला आहे. हे मात्र त्यांच्या त्यांच्या पक्षाच्या नेतृत्वाने दाखवलेले एक धाडस म्हणावे लागेल. डावलले गेलेले हे तिघेही जण शक्तिशाली आहेत

अशी अडीच वर्षाची मर्यादा ठेवणे मंत्र्यांच्या दृष्टीने सोयीचे नाही. त्याचे कारण असे की आपण कितीही चांगले काम केले तरी आपल्याला अडीच वर्षांनी जर इच्छूच मिळणार असेल तर मिळालेल्या संधीचा स्वतःच्या फायद्यासाठी अधिकाधिक लाभ करून घेण्याकडेच यातील मंत्र्यांचा कल असेल हे वेगळे सांगण्याची गरज नाही. मंत्रिपदे अडीच वर्षासाठीच आहेत असे सर्वच मंत्र्यांना सांगितले गेल्याने राज्याचे नुकसानच होऊ शकते. कारण मंत्रिमंडळामध्ये योग्य तो ताळमेळ किंवा टीमवर्क त्यातून कायम राखता येणे अवघड होऊन बसते. या मंत्रिमंडळ रचनेत अनेक जिल्हांना मंत्रिपदापासून वंचित राहावे लागले आहे.

यात सोलापूर, नांदेड, धुळे, सांगली, लातूर, धाराशिव, जालना अशा काही महत्त्वाच्या जिल्हांनाच समावेश आहे. पुणे जिल्ह्याला जेमतेम चारच मंत्रिपदे मिळाली आहेत. त्यातील चंद्रकांत पाटील, दत्तात्रय भरणे आणि उपमुख्यमंत्री अजित पवार हे आधीचेच मंत्री पुन्हा रिपीट झाले आणि ते अपेक्षितच होते. पण पुण्याला माधुरी मिसाळ यांच्या रूपाने एक जादाचे राज्यमंत्रिपदही मिळाले. त्यामुळे पुणे शहराला राज्य मंत्रिमंडळात चंद्रकांत पाटील आणि माधुरी मिसाळ अशी दोन मंत्रिपदे आणि मुरलीधर मोहोळ यांच्या रूपाने एक केंद्रीय मंत्रिपद अशी एकूण तीन पदे मिळाली आहेत.

राज्यकारभार हाकायला एकट्या फडणवीस यांचे नेतृत्व पुरेसे आहे. पण त्या महत्त्वाकांक्षेला धक्का बसलेले एकनाथ शिंदे आणि अजित पवार यांच्याकडून काही अडथळे येतील काय, हा धोका कायमच आहे. दूश्य स्वरूपात आता राज्य सरकारचा कारभार नव्या मंत्रिमंडळ रचनेने पूर्ववत सुरू होईल अशी अपेक्षा असली तरी त्यांच्यापुढे सगळ्यात मोठे आव्हान आश्वासन पूर्तीचे असेल.

राज्यावर सध्या आठ लाख कोटी रुपयांचा कर्जाचा बोजा झाला आहे असे म्हणतात. त्यात आता निवडणूक पूर्वकाळात जाहीर झालेल्या योजना आणि आश्वासनांचा खर्च लक्षात घेतला तर आणखी एक लाख कोटी रुपयांचा अतिरिक्त बोजा सरकारच्या तिजोरीवर पडणार आहे. लाडकी बद्दीण योजनेचा अतिरिक्त खर्च आणि शेतकऱ्यांना दाखवण्यात आलेले कर्जाभाफीचे गाजर या दोन मोठ्या खर्चांच्या बाजू आहेत. महायुतीला राज्यातील तब्बल २३७ जागा मिळाल्या असल्याने लोकांकडून या सरकारविषयीच्या अपेक्षाही प्रचंड वाढल्या आहेत. जितक्या प्रचंड लोकप्रियतेच्या लाटेवर हे सरकार स्वार झाले, त्या तुलनेत लोकांची अपेक्षापूर्ती किती कार्यक्षमपणे आणि किती अवधीत पूर्ण करते यावर या सरकारचे यश अवलंबून असेल.

जुईनगर येथे मार्गशीर्ष पौर्णिमा व वर्षावास सांगता समारोह उत्साहात संपन्न

नवीन वर्षात महागाईमुळे केसाबरोबर खिशाला लागणार कात्री

नवी मुंबई / के. एच. हनवते :- आम्रपाली महिला मंडळ, प्रबुद्ध सेवा संघ उत्सव समिती आयोजित मार्गशीर्ष पौर्णिमा व वर्षावास सांगता सोहळा शनिवार दिनांक: १४.१२.२०२४ रोजी डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर सांस्कृतिक भवन, जुईनगर येथे पार पडला. सदर कार्यक्रमास प्रमुख वक्ते आंबेडकरी विचारवंत व बुद्ध धर्माचे गाढे अभ्यासक आयु. राजेश कांबळे हे उपस्थित होते. त्यांचे स्वागत आम्रपाली महिला मंडळाच्या अध्यक्षा आयु. भारती भोळे यांनी केले. प्रमुख वक्ते आयु. राजेश कांबळे यांनी बाबासाहेबांना बुद्ध धर्म कसा अपेक्षित होता व बुद्ध लेण्यामधील प्रतिमेचे हिंदु मंदिरात कसे बदल केले गेले, ह्याची मुद्देसूद माहिती दिली. बाबासाहेबांनी केलेल्या क्रांतीला जगात तोड नाही आणि म्हणून सध्याप्रस्थीत बौद्ध आंबेडकरी समाज बांधवांनी बाबासाहेबांना अपेक्षित असणारी क्रांती करण्यासाठी सदैव जागृत आसले पाहिजे त्यांच्या वचनांवरून तो इतिहास आपण जिवंत ठेवला पाहिजे आसेही म्हणाले तसेच सदर कार्यक्रमास सहयोग्य चॅरिटेबल ट्रस्ट सेवाभावी संस्थेचे पदाधिकारी उपस्थित होते. त्यांनी असे आवाहन केले की, जुन्या वस्तू, साहित्य आम्ही जमा करून आदिवासी बांधवांना त्याचे वाटप करतो. आपणही ह्या कार्यास दर पौर्णिमेला ह्या वास्तू मध्ये

मुंबई : येत्या नवीन वर्षाला वाढत्या महागाईचा फटका बसणार असून सुरुवातीलाच सलून दरामध्ये २० ते ३० टक्के भाववाढ होणार आहे. सलून ब्युटीपार्लर असोसिएशन महाराष्ट्र राज्य संस्थेचे संस्थापक अध्यक्ष श्री. दत्तात्रय चव्हाण, महाराष्ट्र अध्यक्ष श्री. प्रसाद चव्हाण, मुंबई अध्यक्ष श्री. तुषार चव्हाण, महाराष्ट्र प्रभारी श्री. उदय टक्के यांनी भाववाढीचा निर्णय जाहीर केला आहे.

नव्या दरवाढीनुसार, शहरी भागासाठी केशकर्तनासह दाढीसाठी व इतर सौंदर्य प्रसाधन कामासाठी २० ते ३० टक्के ज्यादा पैसे मोजावे लागणार आहेत तर ग्रामीण भागासाठी हिच दरवाढ १५ ते २० टक्के असेल. नवीन दरवाढ लक्षात घेऊन ग्राहकांनीही सहकार्य करावे असे आवाहन सलून ब्युटी पार्लर असोसिएशन महाराष्ट्र राज्य तर्फे करण्यात आले आहे. कोरोना काळात मागील तीन वर्षात सलून व्यवसायिकांनी कोणतेही दर वाढ केली नाही त्यात कच्चा माल, वीज, पाणी आणि कामगारांच्या पगारात वाढ झाल्यामुळे नाईलाजाने सलून दरात वाढ करावी लागली. तसेच जीएसटी दरात देखील उल्लेखनीय वाढ झाली आहे. त्यामुळे मागील तीन वर्षांपासून स्थिर असलेले सलूनचे दर १ जानेवारी २०२५ पासून वाढविण्यात येणार आहेत. असे सलून ब्युटीपार्लर असोसिएशन महाराष्ट्र राज्याचे उपाध्यक्ष बंधू चव्हाण यांनी सांगितले.

आदिवासी बांधवांना मदत म्हणून घरातील जुन्या वस्तू जमा कराव्यात. जमा केलेल्या वस्तू आदिवासी बांधवांना पोहोचवण्याचं कार्य ते करतील. सेवाभावी संस्थेचे पदाधिकारी आयु. ओम भोईर यांचे मंडळाच्या वतीने पुष्पगुच्छ देऊन स्वागत करण्यात आले कार्यक्रमाचे सूत्रसंचालन आम्रपाली महिला मंडळाच्या उपाध्यक्षा आयु. साधना जाधव यांनी केले या कार्यक्रमाचे आभार प्रदर्शन आम्रपाली महिला मंडळाच्या सचिव आयु. शोभा भद्रिगे यांनी

केले सदर कार्यक्रमात खीरदान आयु. आनंद जाधव परिवाराकडून करण्यात आले. आम्रपाली महिला मंडळाकडून अल्पोहार देण्यात आला. सरतेशेवटी, सरणतय गाथा घेऊन कार्यक्रमाची सांगता करण्यात आली. कार्यक्रमास मोठ्या संख्येने धम्म उपासक - उपासिका व भारतीय बौद्ध महासभेचे केंद्रीय शिक्षक व बौद्धाचार्य उपस्थित होते सर्व उपस्थितांचे मनःपूर्वक आभार व्यक्त करून कार्यक्रम संपन्न केला.

राष्ट्रीय क्षयरोग दुरीकरण कार्यक्रमांतर्गत वैद्यकीय अधिकारी, कार्यक्रम समन्वयक यांना प्रशिक्षण

लातूर : जिल्हा परिषद येथे जिल्हा क्षयरोग कार्यालय, सार्वजनिक आरोग्य विभागमार्फत वैद्यकीय अधीक्षक, तालुका आरोग्य अधिकारी, वैद्यकीय अधिकारी, कार्यक्रम समन्वयक यांचे प्रशिक्षण झाले. यावेळी राष्ट्रीय क्षयरोग दुरीकरण कार्यक्रमांतर्गत १०० दिवसीय क्षयरोग मोहीमच्या प्रशिक्षणाचे उद्घाटन जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी अनमोल सागर यांच्या हस्ते करण्यात आले. तसेच जिल्हा परिषदेचे मुख्य कार्यकारी अधिकारी यांच्या अध्यक्षतेखाली सामूहिक निक्षय शपथ घेण्यात आली.

अतिरिक्त मुख्य कार्यकारी अधिकारी तडवी ए.जे., उपमुख्य कार्यकारी अधिकारी श्याम वाखडे, उपमुख्य कार्यकारी अधिकारी बाळासाहेब वाघ, शिक्षणाधिकारी (प्राथमिक) वंदना फुटाणे, जिल्हा शल्य चिकित्सक डॉ. प्रदीप ढेले, आरएमओ डॉ. सारडा, अति.जिल्हा आरोग्य अधिकारी डॉ. बालाजी बरुरे, लातूर महानगरपालिकेचे निवासी वैद्यकीय अधिकारी डॉ. रमेश बगडे, जिल्हा क्षयरोग अधिकारी

डॉ. तांबारे एस. एन., वैद्यकीय अधिकारी डॉ. हर्षवर्धन राजत, डॉ. अलका बांगर, जागतिक आरोग्य संघटनेचे सल्लागार डॉ. सम्यक खेरे, तसेच सर्व वैद्यकीय अधिकारी व आरोग्य कर्मचारी, उपस्थित होते. यावेळी मुख्य कार्यकारी अधिकारी अनमोल सागर यांनी उपस्थित सर्व वैद्यकीय अधीक्षक, तालुका अधिकारी, वैद्यकीय अधिकारी

यांना १०० दिवस क्षयरोग मोहिमेच्या संदर्भात टीबीचा प्रादुर्भाव दर कमी करण्यासाठी प्रभावी काम करणे आवश्यक असल्याचे सांगितले. जनजागृती, निक्षय पोषण आहार, क्षयरुग्णाना लवकरात लवकर शोधून त्याला संपूर्ण कालावधीत मोफत औषधोपचार देणे, तसेच व्यापक प्रमाणात लोकसहभाग

घेण्याच्या सूचना दिल्या. १०० दिवस मोहिमेसाठी आयोजित प्रशिक्षणामध्ये संपूर्ण मोहिमेची सखोल माहिती, अहवाल, कर्तव्य आणि जबाबदारी, साय-टीबी तपासणी, क्षयरोग प्रतिबंध उपचार आदीविषयी डॉ. सम्यक खेरे व डॉ. तांबारे यांनी मार्गदर्शन केले.

वंचित च्या वतीने पोलीस आयुक्त आणि नेरूळ पोलीस ठाणे यांना दिले निवेदन लक्षात घेऊन बडेजाव न करता वाढदिवस साजरा

नवी मुंबई / के. एच. हनवते :- वंचित बहुजन आघाडी बेलापूर तालुका आणि नवी मुंबई महिला यांच्या वतीने परभणी येथे झालेल्या घटना संदर्भात जाहीर निषेध व्यक्त करण्यात आला, गेल्या १० डिसेंबर २०२४ रोजी परभणी येथे काही जातीवादी समाज कंटकाकडून संविधान शिल्पकृती ची विटंबना केली आणि त्या आंदोलनात दिनांक : १६ डिसेंबर २०२४ रोजी परभणी येथे झालेल्या संविधानाची विटंबना आणि संविधान प्रेमी सोमनाथ सुर्यवंशी या भिम सैनिकाची पोलीसांच्या मारहाणीमुळे मृत्यूमुखी पावला हे प्रकरण गांभीर्याने घेऊन महाराष्ट्र बंद मधे सामील होऊन वंचित बहुजन आघाडी बेलापूर तालुक्याच्या वतीने, पोलीस आयुक्त कार्यालय नवी मुंबई आणि वरिष्ठ पोलीस निरीक्षक नेरूळ पोलीस

ठाणे यांना जाहीर निषेध निवेदन देऊन मागणी केली की, जातीवादी आरोपी सह या आंदोलनाचा मास्टर माईड कोण ? आहे याची सखोल चौकशी करून त्यावर कडक कारवाई करण्यात यावी, अन्यथा वंचित बहुजन आघाडीच्या वतीने त्रिभू आंदोलन करण्यात येईल. ! यावेळी बेलापूर तालुकाध्यक्ष : सुनील भोले, (महासचिव) गौतम चव्हाण, (उपाध्यक्ष) कल्याणराव

हनवते, (सह सचिव) विजय सोनवणे, (उपाध्यक्ष) राजेंद्र गायकवाड, (संघटक) संजय केकरे, नवी मुंबई महीला जिल्हाध्यक्ष : शिल्पाताई रणदिवे, (महीला आघाडी महासचिव) साक्षीताई लोटे, ज्योतीताई उबाळे, (ऐरोली तालुकाध्यक्ष) दिपक पंहुकर, दत्तात्रेय कांबळे इत्यादी नवी मुंबईतील वंचित पदाधिकारी कार्यकर्ते उपस्थित होते.

नवी मुंबई / के. एच. हनवते :- दिनांक : १६ डिसेंबर २०२४ रोजी रिपब्लिकन सेना (सरसेनानी) आनंदराज आंबेडकर यांनी परभणी येथील घडलेल्या घटनेत आपलाच एक भिम सैनिक पोलीस मारहाणीत जेल मधेच मृत्यूमुखी पावला आणि म्हणून त्या संदर्भात आपले नेते आनंदराज आंबेडकर यांनी संपूर्ण महाराष्ट्र बंद चे अहवाल केले होते, त्यात आपला वाढदिवस साजरा करणे मला योग्य वाटत नसल्याने रिपब्लिकन सेना नवी मुंबई जिल्हाध्यक्ष, समाजसेवक : वीरेंद्र लगाडे यांनी त्यांच्या वाढदिवसानिमित्त कुठल्याही प्रकारचा बडे जाव न करता आगदी

साधा पध्दतीने, सेक्टर -१६ नेरूळ नवी मुंबई येथील अनाथ आश्रमामध्ये जाऊन आपल्या कुटुंबीयांसोबत अनाथ मुलांबरोबर वाढदिवस साजरा केला व त्यांना जीवनावश्यक वस्तूंचे वाटप केले.

परभणी येथील संविधान विटंबना प्रकरणी रिपब्लिकन पार्टी ऑफ इंडिया चे केज तहसील यांना निवेदन

केज/प्रतिनिधी दिवसेंदिवस दलितांच्या अन्याय अत्याचारात सातत्याने वाढ होत असून जातीयवादाकडून मुद्दामहून टागट केले जात आहे. त्याचे जिवंत उदाहरण म्हणजे परभणी येथील घटना साक्ष देत आहे. दलित बांधवा कडून लोकशाही मार्गाने केलेले आंदोलन पोलीस प्रशासनाने चिरडून दलित समाजाच्या तरुणांना आणि महिलांना घरात घुसून बेदम मारहाण करून त्यांना पोलीस कोठडीत आणि न्यायालयीन कोठडीत टाकले असता त्यातील दलित बांधवांचा झालेला संशयास्पद मृत्यू यामुळे सर्व महाराष्ट्रात त्रिभू पडसाद उमटले आहेत. त्यामुळे केज येथेही दलित संघटना रस्त्यावर उतरल्या असून मयत सोमनाथ सुर्यवंशी याला न्याय मिळाला पाहिजे यासाठी रिपब्लिकन पार्टी ऑफ इंडिया (ए) गटाच्या वतीने काल केज तहसीलदार यांना निवेदन देण्यात आले.या बाबत अधिक माहिती अशी की परभणी येथील डॉ बाबासाहेब आंबेडकर यांच्या पुतळ्यासमोर असणाऱ्या संविधानाच्या प्रतिकृतीची एका जातीवादी माथेफिरुने दि. १० डिसेंबर २०२४

रोजी फोडून तोंडून विटंबना केली होती. त्यामुळे येथील दलित बांधवांच्या भावनेचा उद्रेक झाला होता. त्यातच त्यांनी शहरातून लोकशाही मार्गाने निषेध मोर्चाचे आयोजन केले होते. परंतु काही जातीयवादांनी या अंदोलनामध्ये सहभागी होवुन या आंदोलनाला हिंसक वळण दिले. आणि त्यानंतर पोलीसांनी बौद्ध समाजाच्या वस्त्यांमध्ये जाऊन स्वतः वाहनांची आणि गाड्यांची तोडफोड केली. त्यांचे व्हिडिओ सर्वत्र व्हायरल झाले आहेत. आणि दलित बांधवांनी हि तोडफोड केल्याचे त्यांचेवर आरोप करून त्यांना घरात घुसून महिला, मुले, आजारी व्यक्ती यांना जबर मारहाण करून त्यांना फरफटत ओढत नेहून पोलीस कोठडीत आणि न्यायालयीन कोठडीत डांबून तेथेही जबर मारहाण करण्यात आली. यावेळी न्यायालयीन कोठडीत असणारा सोमनाथ सुर्यवंशी याला देखील जबर मारहाण केल्याने त्याचा या न्यायालयीन कोठडीत मृत्यू झाला. त्यामुळे महाराष्ट्रातील सर्व बौद्ध समाजामध्ये प्रचंड चिड निर्माण झाली असून बौध्द आंदोलक सोमनाथ सुर्यवंशी यांच्या मारेक्यांची सीआयडी

मार्फत चौकशी करण्यात यावी. तसेच संविधानाच्या प्रतिकृतीची विटंबना करणाऱ्या ज्याच्यामुळे हे सर्व कांड झाले. त्या आरोपीला फाशीची शिक्षा द्यावी.अशी मागणी समाजातून होत आहे.या निषेधार्थ रिपब्लिकन पार्टी ऑफ इंडियाच्या (ए) गटाच्या वतीने व पक्षाचे राष्ट्रीय अध्यक्ष

ए.डि.मा. दीपकभाऊ निकाळजे यांच्या आदेशानुसार आणि मराठवाडा अनेक पदाधिकारी आणि कार्यकर्ते उपस्थित होते.